

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG —

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

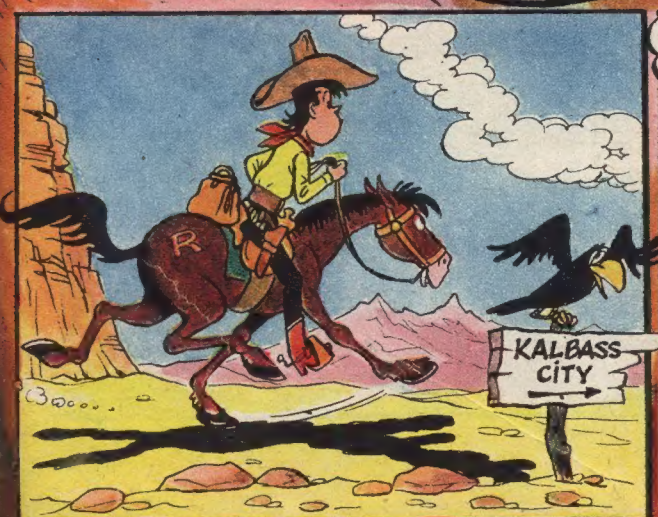
50

De Koning van de Prairie

ONS VOLLEDIG
TEKENVERHAAL.

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ERIK

Dag,
sheriff !

Blij je te zien, Rik! Kom
binnen en drink een glas !

Ja, straks,
sheriff ! Ik moet
naar de bank !

SHERIFF

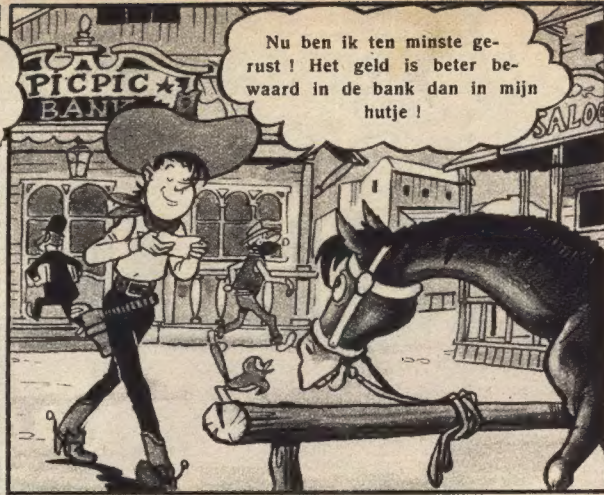
VOETEN
VAGEN

Dat is een zak met tweehonderd dollar. Ik vertrouw hem je toe, draag er goed zorg voor!

Hier is het ontvangstbewijs, geachte heer. We zijn vereerd door het vertrouwen dat u in ons stelt en zullen dit niet beschamen!

Nu ben ik ten minste gerust! Het geld is beter bewaard in de bank dan in mijn hutje!

Hier ben ik, sheriff!

Hoogtijd! Je bier begon warm te worden!

Hoe gaan de zaken, vriend?

Fijn! Ik begin iets te verdienen aan m'n zagerij en heb m'n eerste winst zo juist naar de bank gebracht!

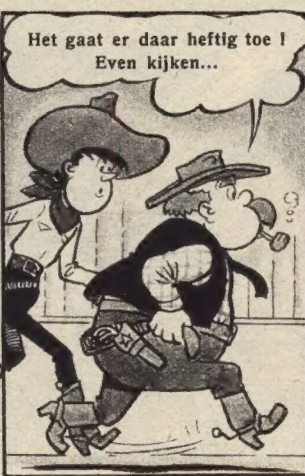

Daar deed je goed aan. Het is een soliede instelling. Ik heb er ook m'n spaarduigen geplaatst.

Wat is dat? Revolverschoten

PANG!
PANG!

Het gaat er daar heftig toe! Even kijken...

SHERIFF

Vlug, sheriff! El Moestico en zijn bende hebben de Pikpik Bank aangevallen! Ze zijn met heel de brandkast in de richting van de bergen gevlucht!

Te paard, sheriff! We kunnen die bandieten toch niet met ons geld laten kermis vieren!

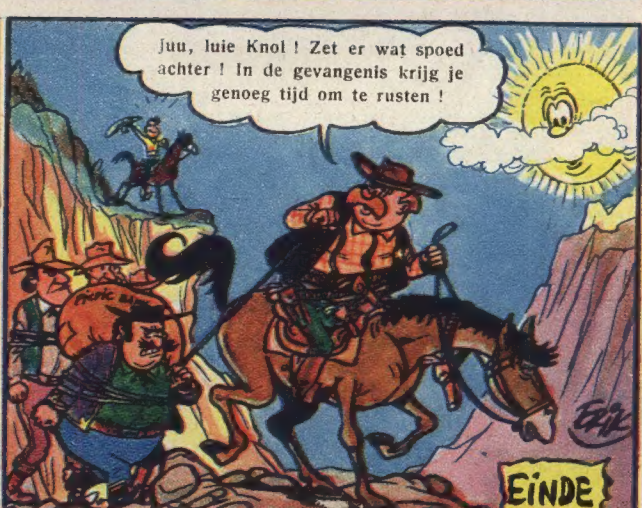
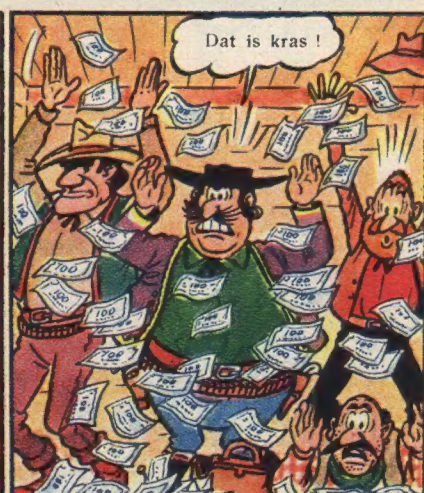
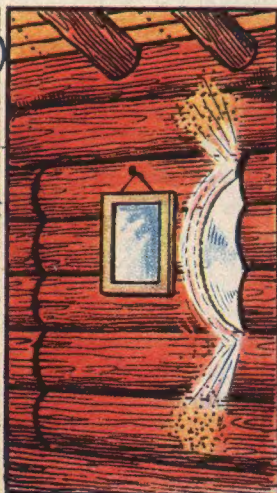
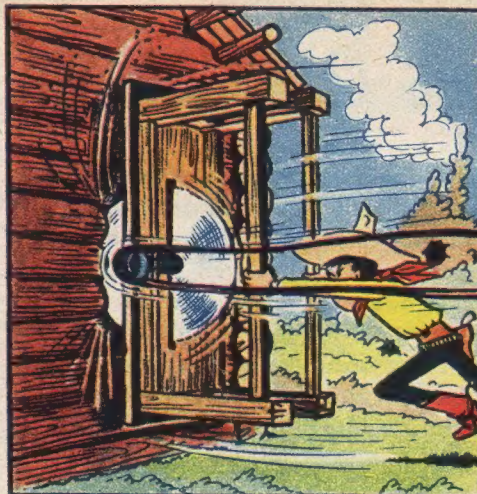
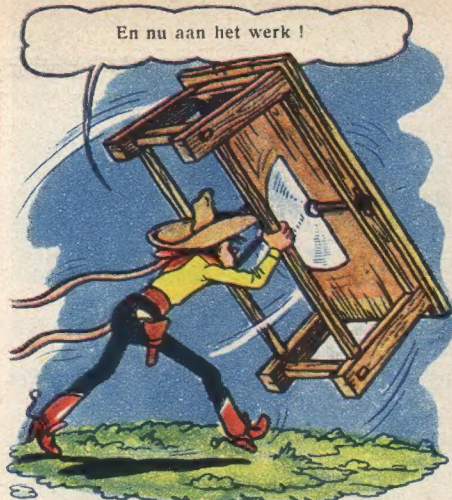
Ga al maar vast, jongen, ik moet even m'n paard zadelen!

Toe, Knolleke, voor een keer dat ik je nodig heb ga je geen last verkopen, hé!

HET AANTAL KUIFJE'S CLUBS STIJGT

JE hebt duidelijk gemerkt dat we tijdens de jongste weken al onze aandacht hebben besteed aan het verbeteren, vernieuwen en verjongen van ons blad. Uit alle hoeken van het land en uit vele verre landen kregen we daarvoor felicitaties. Maar aan alles is er een keerzijde. De andere kant van deze medaille is het feit dat de clubleiders, die me ook hun vreugde betuigen over de verbetering van ons blad, zich afvroegen of het Clubhoekje er aan werd opgeofferd.

Ik houd er aan hen hier gerust te stellen.

Daar is geen sprake van. Ik moet hen en hun mannen hartelijk gelukwensen voor de flinke propaganda die ze tijdens de jongste weken voor « Kuifje » hebben gevoerd, want zij hebben immers overal met fierheid hun vernieuwde « Kuifje » aan hun vrienden getoond, omdat die er zich rekenschap zouden van geven dat « Kuifje », nu nog veel meer dan vroeger, het beste, mooiste en kleurrijkste jeugdblad is.

Intussen heb ik verschillende nieuwe aanvragen tot lidmaatschap en stichting van nieuwe afdelingen gekregen. Van nummer 1 van volgend jaar af zullen die aanvragen en andere berichten in ons nieuw Clubhoekje gepubliceerd worden.

We kregen zelfs een nieuwe club in Indonesië !

Alle clubleiders zouden me vóór 31 December hun antwoord moeten inzenden op de vragenlijst die ze met de post zullen krijgen.

Wijd nu jullie beste krachten aan jullie examens en werf bij gelegenheid nog een nieuw lid aan !

Het jaar 1954 wordt een succesjaar voor de Kuifje's Club, want dan zullen we onze plannen grotendeels kunnen verwezenlijken. En over die plannen horen jullie binnenkort nog meer.

Intussen luidt de leuze van de Club :

WERKEN EN WERVEN !

Kuifje

VOLGENDE WEEK:
EEN SPECIAAL KERSTNUMMER
36 blz. — 10 frs. — 40 cts.

DRIE VOLLEDIGE VERHALEN:

- Vrede op Aarde !
- De Adelaar van de Andes
- De Gezondheidskuur van Meester Mus

EEN ONTROEREND VERHAAL

EEN BOEIENDE REPORTAGE

EEN NIEUW TEKENVERHAAL VAN WILLY VANDERSTEEN 't PRINSKE

EEN KERSTKRIBBE
die je zelf kunt maken !

Een interessant artikel:
KERSTMIS
IN DE VIER WINDSTREKEN

Onze gewone verhalen en kronieken en voor de eerste maal

EEN KUIFJE'S KALENDER 1954

MARKLIN

BIJ M. FERBER

vind je benevens alle **MARKLIN** modellen Diesel, stoom- en elektrische treinen. Een grote keuze aan wagons.
SINT-JANSTRAAT, 46, BRUSSEL

M. FERBER

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16
Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel.
Abonnements-prijzen.

	Belgie	Buitent. en Belg. Kongo
Drie maand.	70.— fr.	80.— fr.
Zes maand.	135.— fr.	155.— fr.
Een jaar	265.— fr.	300.— fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4.00 per kwartaal.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

ADJUDANT LEKKERBEK

VOOR een paar weken beloofde ik je dat je over de televisie, nu al kortweg TV genoemd, nog meer bijzonderheden zou vernemen.

Hier brengen we dan weer een hele pagina foto's en nieuws over die nieuwe magische kunst.

Er zijn lezers die me schreven om een artikel te vragen over de technische

aspecten van de televisie. Ze wilden weten hoe een camera in elkaar steekt, hoe een uitzending van het studio in hun TV-toestel terecht komt, enz. Om die louter technische zijden van het probleem te verduidelijken zou ik met een heel Kuifje's nummer van twintig bladzijden nog niet genoeg hebben, en het is niet zeker dat velen er iets van zouden snappen.

Na enkele weken Vlaamse uitzendingen van TV-Brussel mogen we reeds besluiten dat men op goede weg is. Het technisch en artistiek peil van de programma's is uitzonderlijk goed, en men mag ze zonder aarzelen met de programma's van de Parijse TV vergelijken, en die mensen hebben nochtans een jarenlange voor-sprong op ons.

1. — En hier krijgen jullie nog een foto van een TV-scherm. Wil je er ook zo eens een maken? Ziehier het recept: Je neemt een camera met lichtsterke lens. Volle opening. 1/10 sec. Je wacht op een gunstig moment, d.w.z. een ogenblik dat het beeld niet veel beweegt en goed duidelijk is, je gebruikt vanzelfsprekend de gevoeligste film en daarna hard, of zeer hard papier. En je krijgt verrassende resultaten. Probeer het maar eens! (Op het scherm: Rudi Schuricke.)

2. — Deze foto werd genomen in het Parijse TV-studio. Onder het oog van de cameramen en de techniekers herhalen de spelers een scène uit een TV-schouwspel. Een TV-studio lijkt in menig opzicht op een gewoon filmstudio: sunlights, microfoons, camera's, enz...

3. — Deze foto werd genomen tijdens de herhaling voor een uitzending van een productie van Rik van den Abbeele « Drie

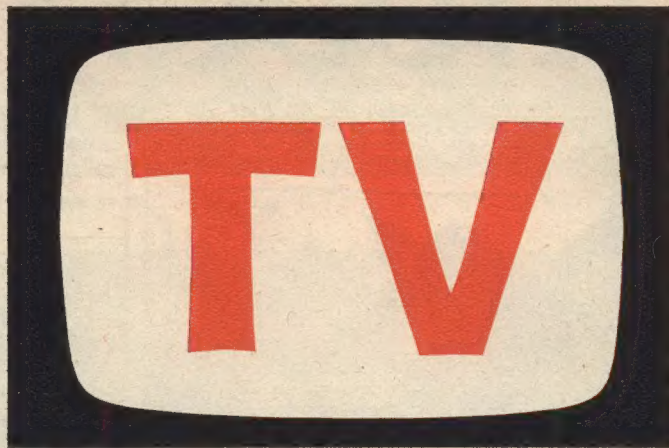
mensen in een Boot », het avontuur van de familie van de Wiele en de operateur Debels van Kortrijk. Links zie je de journalist die de drie mensen interviewt, daarnaast mevrouw en mijnheer van de Wiele (die met nieuwe plannen rondlopen) en rechts de heer Debels.

4. — De Televisie leent zich niet alleen om amuseante programma's de aether in te sturen en voor actualiteiten te zorgen, die de dagbladen en soms het radiojournaal de loef afsteken, maar ook voor het onderwijs. In Amerika en Engeland gebruikt men de TV voor boeiende school- en documentaire films.

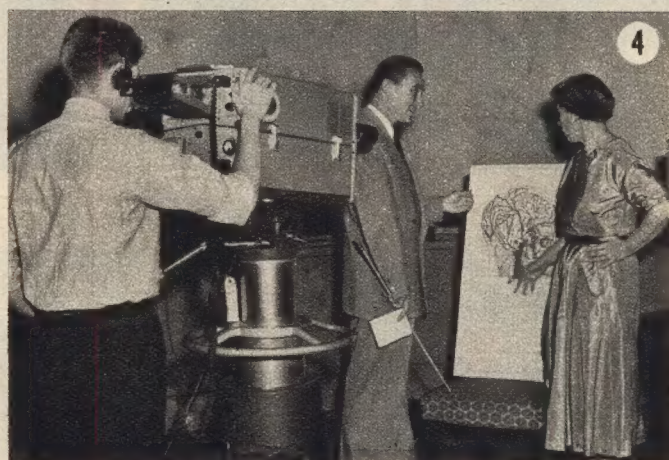
5. — Op deze foto herken je Paul van Dessel, de man die in staat voor de ontspanning (het belangrijkste deel van de zendtijd) in het decor van het Ernest Claes-programma. Naast hem bevindt zich een tovenaars, de T.V.-toneelmeester die voor alle decors en rekvisieten zorgt.

Johan de BRABANDER.

VOOR ONZE LEZERS HEEFT DE

GEEN GEHEIMEN MEER

RIDDER ARNOUT

Arnout is alleen op weg gegaan om het leger van Godfried van Bouillon te hulp te roepen. Eerst wordt hij aangevallen door een Turk, dan door een everzwijn...

Met een welgeplaatste slag doodt Arnout het reusachtig everzwijn...

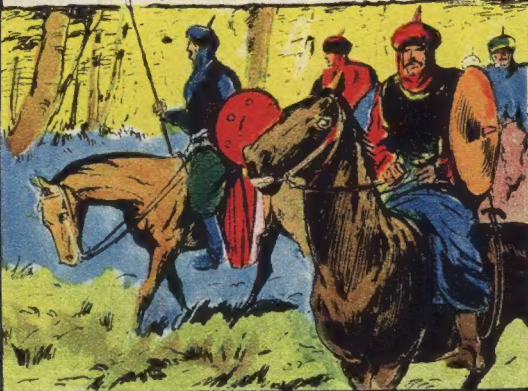
Nu moet ik ten alle prijze de verloren tijd inhalen...

En hij begeeft zich opnieuw op weg...

Maar, aan de zoom van het woud komt er een Turkse patrouille opdagen...

Luister even, ik hoor iemand naderen!

Ja, het hout kraakt!

Afstappen!

Terwijl een Turk de paarden vlug terugdrijft, verbergen de anderen zich achter de rotsblokken...

Enkele ogenblikken later komt ook Arnout aan de rand van het bos...

De Turken laten hem rustig naderen...

Dan plotseling...

Neem die vervloekte Christen gevangen!

Arnout draait zich om en loopt...

zo snel zijn benen hem dragen kunnen terug het bos in...

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

ONDER MOEDER'S PARAPLU

den... als het regende, dat spreekt vanzelf. Deze firma deed goede zaken en het was Jonas Hanway die meende dat men in Londen, stad van regen en mist, wel hetzelfde kon doen. Hij spande alle krachten in om van de regenscherm een nuttig en makkelijk draagbaar gebruiksvoorwerp te maken. Hij moest daarvoor echter de spot van de volwassenen, het hoongelach van de kinderen in ontvangst nemen.

Daniel Defoe, de schrijver van Robinson Crusoe, zette zich in voor de regenscherm en op een bepaald ogenblik noemden de Britten een regenscherm « Robinson ». Het is door de vertaling van zijn boek dat de regenscherm in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland sympathisantenvond.

Pas in 1852 gelukte de Brit Samuel Fox er in een regenscherm te vervaardigen die iedereen dragen kon. Het is sedertdien dat men de typische Engelsman steeds met een grote, waardige, zwarte regenscherm afbeeldt.

HET liedje ken je, natuurlijk! En wat weet je nog meer over moeders paraplu ofte regenscherm? Waarschijnlijk niet veel en daarom vertel ik je hier de geschiedenis van dit instrument, dat veelal dient om in tram of trein vergeten te worden.

In den beginne diende de regenscherm niet om de mens te beschermen doch, wel om de godenbeelden tegen het nat te beveiligen en was meestal gemaakt uit een houten geraamte en een vlechtwerk van twijgen en loof.

Ongeveer drie duizend jaar vóór Christus maakte men ze in China uit zware zijde en ze waren een teken van goddelijke almacht. Alle heersers van het Oosten lieten zich dienen als een god en regeerden met onbeperkte macht en, als teken van hun waardigheid, wilden zij ook een scherm boven het hoofd, net als de godenbeelden. Deze machtsymboliek werd later door de Katholieke Kerk overgenomen.

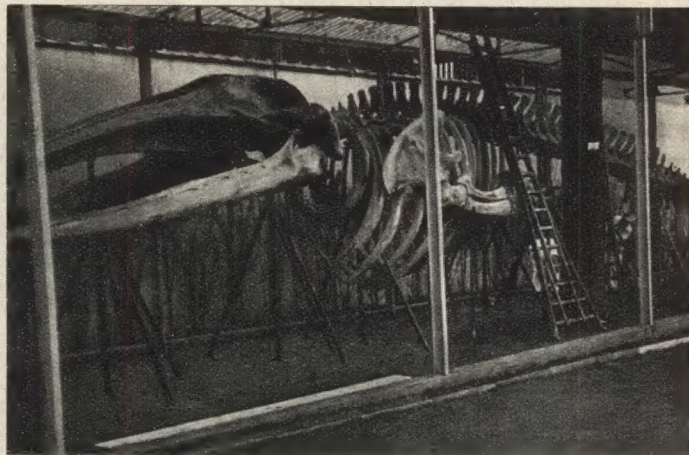
Baldakijn betekende eerst niets anders dan « zijde uit Baldac » en Baldac zo noemde men in het Avondland het Oosterse Bagdad, het middelpunt van de Arabische wereld, stad die onder kalief Haroen al Raschid haar hoogste bloei kende. Pas in de zeventiende eeuw werd het woord baldakijn ook gebruikt voor troon-, bed- of altaarhemel.

Tweeduizend jaar geleden leefde in China de mooie Loe Pan, vrouw van een architect. Op zekere dag zei ze tot haar man: « De daken die jij maakt, komen niet van hun plaats. Ik draag m'n schoonheid graag uit wandelen en wil toch een dak boven m'n hoofd houden! » Loe Pan maakte een draagbaar zonnescherm, dat spoedig in de mode kwam.

De Grieken en de Romeinen vonden die draagbare zonne- of regenscherm uit zijde, geborduurd, geschilderd of wat-weet-ik-meer een « vrouwenzaak ». De mannen wilden er niet van weten. In de Middeleeuwen bediende de Kerk er zich van tijdens processies en belevaarten en dit is nu nog het geval. Helemaal in de vergeetheid zat de scherm echter niet want Catharina de Medici bracht er in de zestiende eeuw een uit Italië mee naar Frankrijk waar men er de naam Parasol aan gaf (naar het Grieks Paraboloid (kegel), en het Latijnse sol of zon).

Een eeuw later gebruikte men voor zo'n parasol een waterdichte stof in plaats van zijde en dat was een regenscherm! Het was echter zo'n zwaar en omvangrijk ding, dat alleen marktkramers het gebruikten.

In 1711 slaagde Jean Marius er in de regenscherm veel kleiner te maken en een Parijse firma vatte het idee op haar personeel met regenschermen op pleinen en straat hoeken op te stellen om, zowel bij dag als 's nachts, de voetgangers met een regenscherm te begeleiden.

Een gebouw, meubels en andere voorwerpen moeten goed onderhouden worden, gereinigd, geschilderd, gevernist, enz. Heb je reeds een geraamte gezien dat « onderhouden wordt en dan nog met een ladder er tegen? Dit schouwspel kreeg ik te zien in de tuin van de Antwerpse Zoo.

1.000.000 KRANTEN PER JAAR VOOR LUCHTREIZIGERS

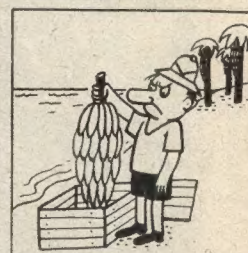
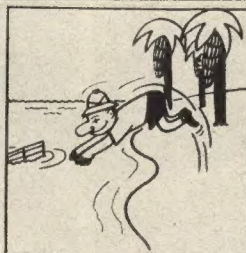
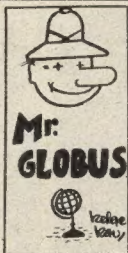
ALLEEN al op Schiphol worden jaarlijks één miljoen dagbladen in de lectuurtassen der vliegtuigen verwerkt, terwijl ook een groot aantal in de wachtkamer onder de passagiers wordt verspreid. Veertig ten honderd hiervan bestaat uit Nederlandse dagbladen.

Om de luchtreizigers zowel aan boord der vliegtuigen als tijdens de tussenlandingen in de wachtkamers met het laatste nieuws op de hoogte te brengen en event. aangenaam bezig te houden heeft de K.L.M. sinds vele jaren een afdeling die daarvoor zorg draagt en die de naam « Lectuurvoorziening » heeft.

Deze afdeling verspreidt dagelijks 218 verschillende dagbladen in zeventien talen aan boord van de « Vliegende Hollanders ».

60.000 SPECIALE ENVELOPPEN IN LUCHTRACE

TER gelegenheid van de London-Christchurch vlucht op 8 October l.l. heeft de K.L.M. zoals bekend speciale enveloppen uitgegeven, zowel voor de heen- als voor de terugvlucht. Meer dan zestig duizend van deze enveloppen werden verkocht op aanvragen uit zes en dertig landen. Voor de heenvlucht heeft de Nederlandse P.T.T. een « Bijzondere Vluchten » postzegel uitgegeven, die de naam van « Kraaienzegel » heeft gekregen. Het is een blauwe zegel met een vogel in wolkenveld.

RA, RA, RA!
WAAR
IS DAT?

Wie kan er op het eerste gezicht raden waar deze foto genomen werd? Ik zal je helpen: Het is niet in het buitenland, maar ergens op de drukste lanen van Brussel. Maar, waar juist?

station.
van het Noord-
Maxlaan, niet ver
Op de Adolphe

DE BESTE KRANTEN TER WERELD

EEN Zweeds uitgeversbedrijf heeft een boek op de markt gebracht waarin over belangrijke nieuwsbladen wordt gehandeld. Volgens de jury, die bestond uit deskundigen, buitenlandse correspondenten en diplomaten, werden volgende twaalf bladen onlangs nog aanzien als de beste ter wereld:

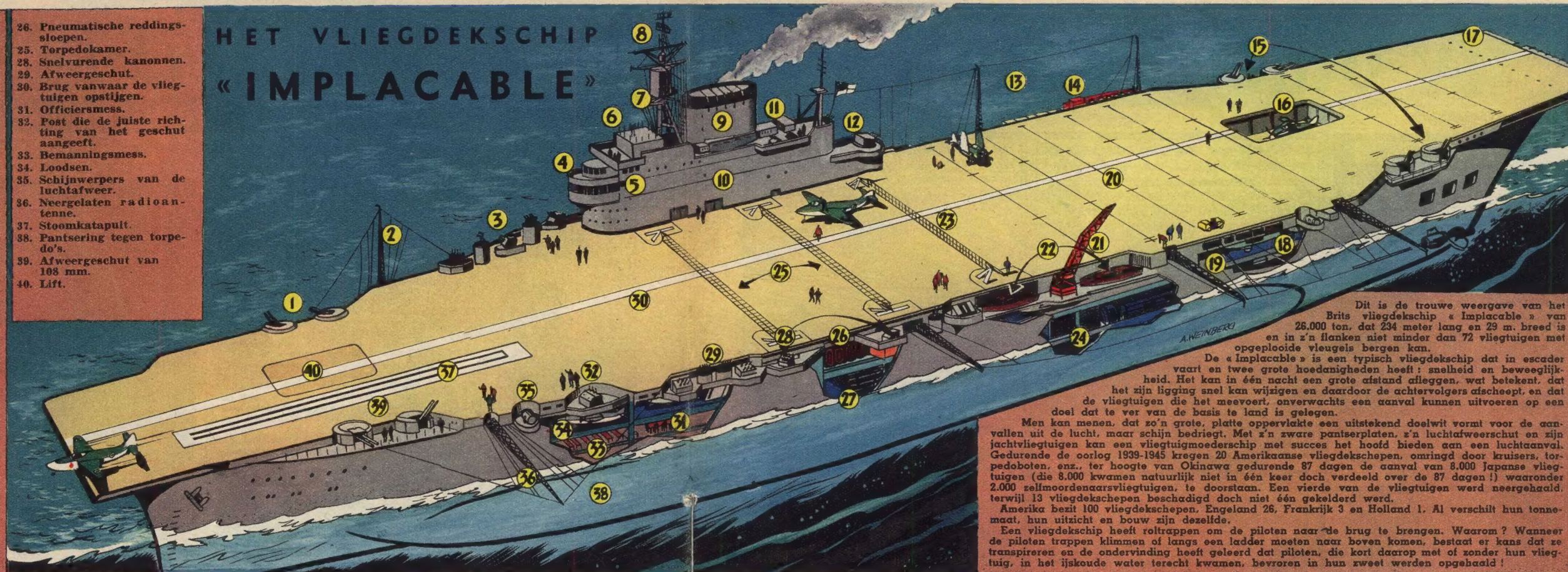
1. La Prensa (Buenos Aires);
2. The Times (Londen);
3. The Manchester Guardian;
4. Corriere della Sera (Milaan);
5. La Stampa (Turijn);
6. Le Monde (Parijs);
7. Le Figaro (Parijs);
8. De Nieuwe Rotterdamse Courant;
9. Neue Züricher Zeitung;
10. New York Times;
11. Christian Science Monitor, Boston;
12. Saint Louis Post Dispatch.

VERKLARINGEN

1. Luchtafweergeschut van 108 mm.
2. Antenne.
3. Luchtafweergeschut.
4. Kommandobrug.
5. Post van de luchtvloot-kommandant.
6. Post van de roerganger.
7. Post van de meteorologische dienst.
8. Radar.
9. Schoorsteen.
10. Dekhuis.
11. Post die de juiste richting van het geschut aangeeft.
12. Snelvurende kanonnen van klein kaliber (pom poms).
13. Radioantenne.
14. Verplaatsbare kraan van 5 ton.
15. Luchtafweergeschut van 108 mm.
16. Vliegtuiglift.
17. Lichten die de landingsplaats aanduiden.
18. Loodsen.
19. Neergehaalde antenne.
20. Landingstrossen.
21. Verplaatsbare kraan van 5 ton.
22. Reddingsloepen met motor.
23. Veiligheidsslagboom (opstaand).
24. Machinekamer.
25. Veiligheidsslagboom (neergelaten).
26. Pneumatische reddingsloepen.
27. Torpedokamer.
28. Snelvurende kanonnen.
29. Afweergeschut.
30. Brug vanwaar de vliegtuigen opstijgen.
31. Officiersmess.
32. Post die de juiste richting van het geschut aangeeft.
33. Bemanningsmess.
34. Loodsen.
35. Schijnwerpers van de luchtafweer.
36. Neergelaten radioantenne.
37. Stoomkatapult.
38. Pantsering tegen torpedo's.
39. Afweergeschut van 108 mm.
40. Lift.

HET VLEGDEKSCHIP «IMPLACABLE»

Dit is de trouwe weergave van het Brits vliegdekschip «Implacable» van 26.000 ton, dat 234 meter lang en 29 m. breed is en in z'n flanken niet minder dan 72 vliegtuigen met opgeplooide vleugels bergen kan.

De «Implacable» is een typisch vliegdekschip dat in escader vaart en twee grote hoedanigheden heeft: snelheid en beweeglijkheid. Het kan in één nacht een grote afstand afleggen, wat betekent dat het zijn ligging snel kan wijzigen en daardoor de achtervolgers afscheept, en dat de vliegtuigen die het meevoert, onverwachts een aanval kunnen uitvoeren op een doel dat te ver van de basis te land is gelegen.

Men kan menen, dat zo'n grote, platte oppervlakte een uitstekend doelwit vormt voor de aanvallen uit de lucht, maar schijn bedriegt. Met z'n zware pantserplaten, z'n luchtafweerschut en zijn jachtvliegtuigen kan een vliegdekschip met succes het hoofd bieden aan een luchtaanval. Gedurende de oorlog 1939-1945 kregen 20 Amerikaanse vliegdekschepen, omringd door kruisers, torpedoboten, enz., ter hoogte van Okinawa gedurende 87 dagen de aanval van 8.000 Japanse vliegtuigen (die 8.000 kwamen natuurlijk niet in één keer doch verdeeld over de 87 dagen!) waaronder 2.000 zelfmoordenaarsvliegtuigen, te doorstaan. Een vierde van de vliegtuigen werd neergehaald, terwijl 13 vliegdekschepen beschadigd doch niet één gekelderd werd.

Amerika bezit 100 vliegdekschepen, Engeland 26, Frankrijk 3 en Holland 1. Al verschilt hun tonnage, hun uitzicht en bouw zijn dezelfde.

Een vliegdekschip heeft roltrappen om de piloten naar de brug te brengen. Waarom? Wanneer de piloten trappen klimmen of langs een ladder moeten naar boven komen, bestaat er kans dat ze transpireren en de ondervinding heeft geleerd dat piloten, die kort daarop met of zonder hun vliegtuig, in het ijskoude water terecht kwamen, bevroren in hun zweet werden opgehaald!

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

De spion Ragnar heeft het geheim van de Witte Ruiter ontdekt. Lotje, de raaf van Pijl, heeft de vreemde opgemerkt en geeft het alarm...

Johan en zijn twee gezellen zetten de spion op de hielen want het geheim van de Dardemonts moet absoluut bewaard blijven...

Hij staat beslist in dienst van Koenraad! We moeten hem insluiten en vangen eer hij het kasteel kan bereiken... Vlucht!

Enkele minuten later...

Dit riviertje voedt het meer waarin het kasteel van onze vijand werd gebouwd. En nog steeds geen spoor van de vluchteling...

Doch op hetzelfde ogenblik zoekt er een vierkante pijl rakelings naast Johan's gezicht.

De ridder gooit zich plat op de grond en bemerkt zijn vijand aan de overzijde van het water...

Hij zal natuurlijk op de tegenaanval wachten en, daar er niets komt, zal hij denken dat ik ongewapend, dus ook ongevaarlijk ben. Hij zal naar hier komen...

Ik mag me niet terugtrekken want dan zou hij me neerschieten als een hond... En IJzerhaker en Pijl zijn ver van hier! Die kerel zal zo dadelijk de struiken doorzoeken en dan is het uit met de Witte Ruiter! En zeggen dat ik niet eens een steen heb om hem naar het hoofd te gooien... O, dat is m'n kans, m'n enige kans!

Johan rukt een bussel gras uit waaraan nog de vette bosgrond kleeft, en gooit ze naar de spion...

De hemel geve dat dit op de juiste plaats terecht komt...

Het vreemd projectiel valt vlak voor de voeten van de spion in het water...

Hahaha! Hij moet wel gek wezen om me met gras te bestoken! Wacht ik zal hem... Verduiveld! Het water heeft de boogpees uitgezet...

Verdedig je! Hier ben ik!

Doch Ragnar springt met een kattenraptie in de struiken en verdwijnt...

Hij vlucht! Die lafaard!

Geef je over en er zal je niets geschieden! Je kunt niet meer ontsnappen!

Hij kan toch niet ver zijn...

(Wordt voortgezet.)

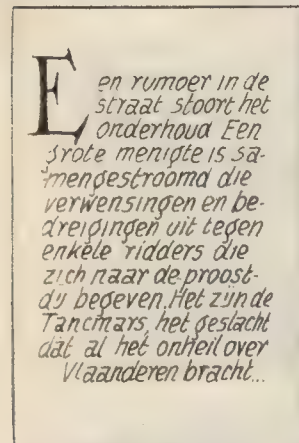
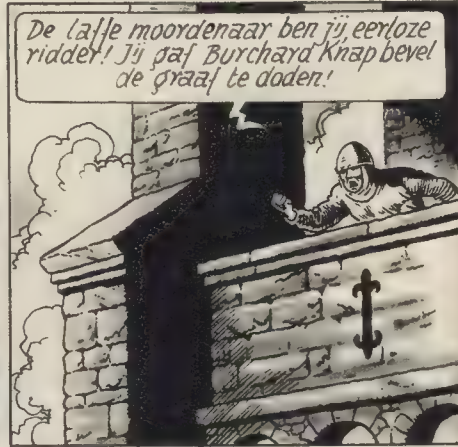

De Kerels van Vlaanderen

TEKST EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

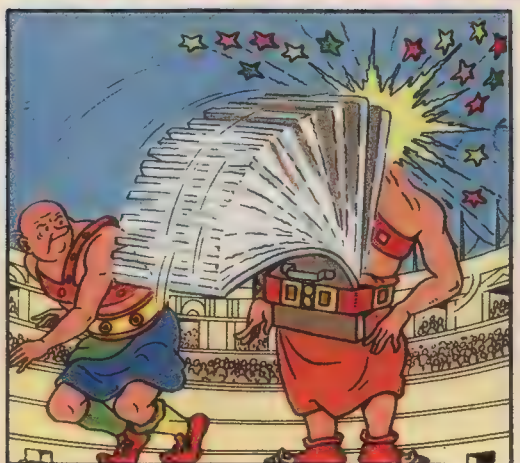
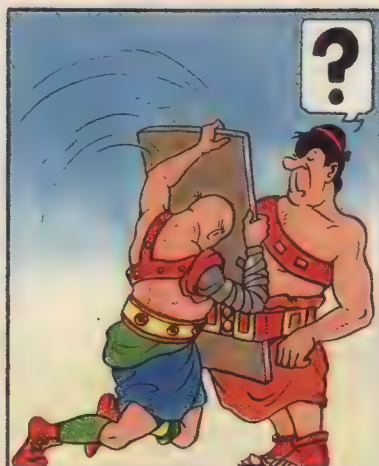
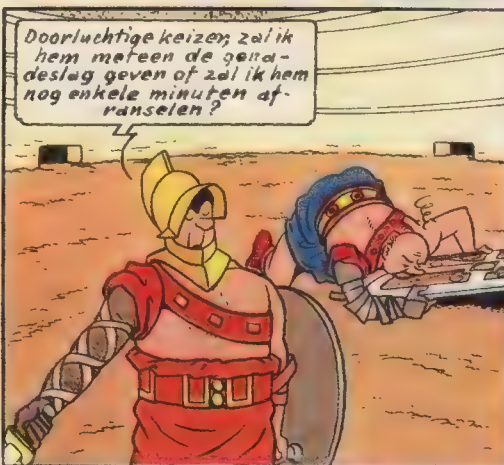
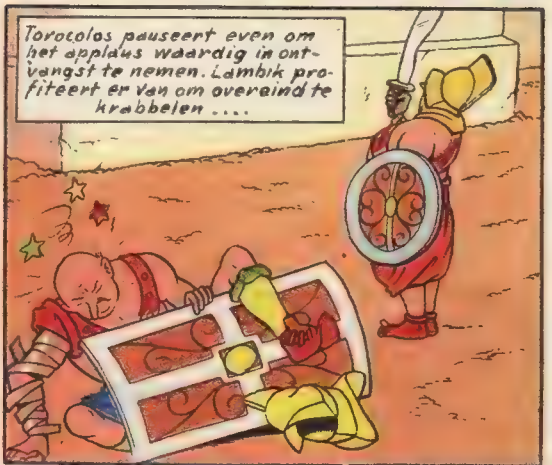
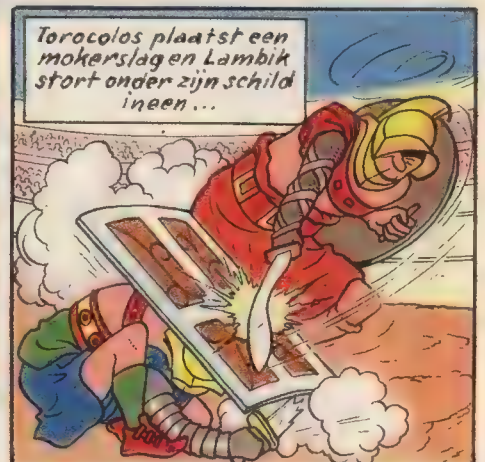

GOUD VOOR ROME

Lambik neemt afscheid van Suske en Wiske en daalt af in de arena om de strijd met Torocolos, de onoverwinnelijke, aan te binden...

TEKST EN TEKENINGEN

VAN WILLY VANDERSTEEN

Het avontuur van de

203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REF

Een bende goudsmokkelaars maakt het de politie in Hyères lastig. Kapitein Gilliani en zijn helpers konden twee leden van de bende snappen evenals een grijze Peugeot en een dik pak bankbiljetten...

PIERRE LAGADE DOET EEN KOOPJE

SLECHT gehumeurd keek de man naar het dozijn nieuwsgierigen dat in de zaal stond. Het was duidelijk dat ze naar de verkoopzaal gekomen waren omdat ze zich thuis vervelden. Het idee een auto te kopen was niet eens bij hen opgekomen.

— Vierhonderd vijf en zeventig duizend frank, één keer! riep hij met een stem die weinig overtuigend was. Vierhonderd vijf en zeventig duizend frank, twee keer!... Niemand biedt meer?... Drie keer, verkocht!

Pierre Lagade zuchtte diep. Gedurende zestig eindeloze seconden had hij in de vrees geleefd dat iemand meer zou bieden, maar geen mens had enige belangstelling getoond. Wat 'n geluk! Hij voelde de opluchting die een duiker moet voelen wanneer hij na een te lang verblijf onder water eindelijk weer aan de oppervlakte komt.

Gelijk een slaapwandelaar ging hij op de vendumeester toe. Eindelijk had hij een auto! Z'N EERSTE AUTO... Het is een datum die telt in het leven van een man. Pierre Lagade was pas achttien, dus nog geen volwassen man, en het was daarom dat deze gebeurtenis reusachtige afmetingen aannam.

Sedert hij, twee dagen geleden, die grijze Peugeot had gezien, de auto bevoeld en gestreeld had, leefde hij niet meer. Nu was die Peugeot zijn eigendom!

— Wil u hier ondertekenen, mijnheer Lagade. Hebt u het juiste bedrag bij?... Uitstekend.

De man bevochtigde z'n vingerm om de bankbiljetten te tel-

len. Pierre keek toe zonder eigenlijk iets te zien, hij dacht aan het lang telegram dat hij naar huis zou sturen zodra hij weer buiten stond: « Gekocht te Toulon een Peugeot 203 - 1952 - was door de douanen in beslag genomen. Grijze toeristenwagen. Motor n° 333784 - Chassis n° 2756. Bede nodige papieren en taksplaat te zenden. Dank. Beste groeten. - Pierre. »

Nadit dit telegram verzonden was zou hij nog acht en veertig eindeloze uren moeten wachten, maar dan!... Wat een heerlijke vakantie zou er dan volgen!...

★

Pierre Lagade mocht van geluk spreken. Twee weken te voren was hij schitterend geslaagd voor zijn eindexamen en toen hij met dit heuglijke

nieuws was thuisgekomen had zijn vader, die te Parijs een grote garage leidde, hem gezegd:

— Ik ben erg tevreden, jongen! Ik wil je ook belonen... Zou je graag een eigen wagen hebben?

— Hé, wat een vraag?

— Goed, je zult er een hebben. Er zit echter één voorwaarde aan vast: je moet je auto zelf kopen en er voor zorgen dat men je niet in de doeken doet. Eens zal je de directie van de garage moeten overnemen. De zaak draait voor het ogenblik heel goed en ik wens dat het zo voortgaat. Om dit werk goed te doen, moet je « flair » hebben. Als leider van een garage moet je alle knepen van het vak kennen en kan je je het nooit permitteren je door de eerste beste werktuigkundige te laten beetnemen. Ik geef je vijfhonderd duizend frank. Met dit geld kan je een occasiewagen kopen. Kies je auto zorgvuldig, doe het niet overhaast! Let goed op!... Indien ik merk dat je je verroest blik hebt laten opsolferen, verkoop ik je wagen terstond. Ben je daarmee akkoord?

Het spreekt vanzelf dat Pierre daarmee instemde. Hij voelde zich heel zeker van z'n zaak; die auto zou hij vinden!

Toen Pierre naar La Crau (Var) vertrok, had hij de bankbiljetten, door zijn vader plechtig en zorgvuldig geteld, op verschillende plaatsen in de voering van z'n jas gestopt. Hij had de dure eed gezworen niet

naar Parijs terug te keren dan achter het stuur van zijn eigen auto!

In de trein tussen Marseille en Toulon, wierp hij een blik op een plaatselijke krant, door haar eigenaar achtergelaten op de bank, en las: « Overmorgen, Dinsdag, om 15.30 u. wordt voor rekening van de Douane te Toulon, een Peugeot toeristenwagen verkocht die toebehoorde aan de goudsmokkelaars, Chirucello en Albret. Men zal zich nog herinneren dat deze kerels op 3 Juli jl. op de provinciale weg n° 12 werden aangehouden door kapitein Gilliani... »

Dat ware misschien iets voor mij, dacht Pierre, en in plaats van recht naar La Crau te rijden, waar Vincent, z'n kozijn, hem opwachtte, stapte hij te Toulon uit de trein en ging regelrecht naar het opslagplaats van de douanen.

Een ingeving die goud waard was!

★

Nog een beetje onwenning in zijn huid van eigenaar, verliet Pierre Lagade de verkoopzaal. Aan de uitgang botste een kleine man met een miezerig gezicht die schijnbaar zeer gehaast was, tegen hem aan. De man keek even op, schrok hevig en zei:

— Pardon. Dan draaide hij zich snel om.

— Het is niet erg!

De man had echter niet op antwoord gewacht en was al

een heel eind verder. Onze vriend haalde lachend de schouders op, hij was te goed gemutst om er zich iets van aan te trekken. Een ogenblik echter volgde hij de kleine man met de ogen en zag dat deze naar het terras van een café liep, waar iemand hem opwachtte.

Zonder zich nog verder om het incident, dat trouwens geen belang had, te bekommeren, liep Pierre naar het postkantoor, om aan z'n vader te telegraferen.

Toen hij twee uur later in zijn hotel, Cesar Menas, terugkeerde, ontving de patroon hem met een brede glimlach.

— Hé, mijnheer Lagade heeft z'n auto ?

— Dat was niet moeilijk ! Niemand wilde die auto ! Ik hoop maar dat m'n vader niet te lang wacht om me de nodige papieren te zenden !

— Wat ben je ongeduldig !... Maar, zeg, hier kwam iemand je opzoeken tijdens je afwezigheid !

— Mij ? Ben je daar zeker van ?

— Maar natuurlijk ! Er zijn geen twee Lagades in het hotel !

— En heeft die mijnheer gezegd hoe hij heette ?

— Neen... Ik heb er hem niet naar gevraagd. Hij zei me dat hij over een uur zou terugkeren. Wil je dat ik hem naar je kamer stuur als hij komt ?

— Ja, doe dat ! Goeie nacht, mijnheer Menas !

— Goeie nacht, mijnheer Lagade.

In gedachten verzonken liep Pierre Lagade de trap op. Hij kende geen mens in de stad. Wie mocht die geheimzinnige man wel zijn ?

Lang behoefde hij er niet over te piekeren, want nauwelijks tien minuten later werd er op de deur geklopt. Hij opende en zag voor hem een man staan van ongeveer veertig jaar, tamelijk dik en met een gebruind gezicht dat glom van het zweet.

— Mijnheer Pierre Lagade ?

— Ja.

— Ik ben Liscia, Roger Liscia, zei de onbekende glimlachend. Ik zou graag twee woorden met je spreken, indien je zulks toestaat...

— Kom binnen, mijnheer.

Pierre liet z'n bezoeker binnen en had meteen de indruk dat hij dat gezicht vroeger reeds gezien had... Niet lang geleden zelfs... Dat kon dus alleen te Toulon zijn... Doch waar precies ?

De man wachtte rechtop-

staand in het midden van de kamer. Z'n smalle lippen, zijn laag voorhoofd en z'n kleine, heimelijke ogen gaven aan z'n glimlach iets onrustwekkends.

— Zet u, mijnheer.

— Dank je. De patroon zei je waarschijnlijk dat ik hier reeds geweest ben...

— Ja. En mag ik je vragen waarom ?

— Het is heel eenvoudig. Ik bied je een zaak aan... een gouden zaak !

— Dat snap ik niet.

— Ik zal je het in twee woorden uitleggen... Je kocht deze namiddag een auto, die door de douanen was in beslag genomen, niet ?

— Ja, en dan ?

— Ik koop je die auto af.

Pierre bekeek zijn bezoeker aandachtig. Om de drommel, waar had hij die man eerder gezien ?

— Ik ben niet van plan die auto te verkopen, zei hij. De wagen bevalt me en ik houd hem.

Liscia lachte geduldig, begripend.

— Niet te vlug, jongeman ! Wacht toch tot je mijn voorwaarden kent ! Je heb er 475.000 frs. voor betaald, indien ik me niet vergis.

— Dat is juist.

— Ik bied je 50.000 frs. meer.

— Het spijt me, mijnheer, maar ik verkoop de wagen niet.

— Goed, ik ga tot vijfhonderd vijf en zeventig duizend frank.

— Het spijt me, maar het is onnodig aan te dringen. Ik heb absoluut geen lust die auto te verkopen. Waarom was je niet op de verkoop ?

— Ik was graag gegaan, doch ik had autopech op de weg van Marseille en kwam te laat. Kom, maken we er een einde aan. Ik bied je zeshonderd duizend frank. Akkoord ?

Pierre schrok even, want plotseling herinnerde hij zich waar hij de man voor de eerste keer gezien had. Het was nauwelijks twee uur geleden...

Nadat hij, aan de uitgang van de verkoopzaal, door de kleine man haast omvergegooid was, had hij de man met de ogen gevolgd. De kleine man was naar het terras van een café gegaan en had daar enkele woorden gewisseld met een dikke heer, die, te oordelen aan het aantal schoteltjes voor hem, daar al een hele tijd zat te wachten.

Die dikke man was Liscia !

En nu beweerde diezelfde man dat hij te laat toegekomen was om de verkoop bij te wonen...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week :

DE MUIZENVAL

DE KUIFJE'S BON

IN DE KUIFJE'S WINKEL

KAN JE DEZE GESCHENKEN VERKRIJGEN

- Prentkaarten KUIFJE : per reeks van vijf mooie kaarten in kleuren 50
- Afdrukplaatjes KUIFJE : zes reeksen zijn verkrijgbaar. Per reeks 50
- Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT : Acht mooie verhalen in kleuren. Per reeks van 50 prentjes 75
- KUIFJE's WIMPEL : drie kleuren 100
- Chromo's ZIEN EN WETEN : reeksen van ZES prachtige chromo's. Zijn verkrijgbaar de reeksen :
Vliegstuigen (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2.
Vliegstuigen (oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 6.
Luchtschepen, reeksen 1 en 2.
Spoorwegen, reeks 1.
Marine, reeks 1.
Automobielen, reeks 1. Per reeks 100
- De collectie DE ANTWERPSE DIERENTUIN : 2 omslagen met 20 foto's in reliëf met SPECIALE BRIL. Per omslag 200
- Portefeuille KUIFJE, nieuw model 250
- KUIFJE's Puzzle op hout 500
- Blokjespel KUIFJE 500
- Speciaal abonnement op het weekblad KUIFJE (tien nummers) 500

IN DE KUIFJE'S WINKEL

LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

KAN JE BOVENDIEN

Je laten inschrijven in de KUIFJE's CLUB. Een abonnement nemen op ons blad.

De albums van de KUIFJE's BON verkrijgen :
DE SPROOKJES VAN PERRAULT
Vliegstuigen (oorlog 1939-1945)

Al de KUIFJE's artikels :
tafellakens, gordijnenstof, badges, petten, pull-over.

EN EINDELIJK OOK HET NIEUW ALBUM
WAAROP JE REEDS LANG WACHT :

DE ZWAARDVIS IIe DEEL

OPGELET !

Al de firma's wier namen deze rubriek omlijsten, bieden je de KUIFJE's BON !

De « Hartvreter » komt tegen Teddy getuigen maar meester Bardon heeft spoedig opgemerkt dat getuige niet nuchter is... De reus verdwijnt om met de « Hartvreter » een rekening te vereffenen...

HET GELE TEKEN

Septimus werd ontvoerd uit de trein, die hem ver buiten Londen moest brengen. Bovendien botste de sneltrein van Harwich op de trein die Septimus, Blake en de detectives meevoerde. Het is een ware ramp...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

De volgende dag rukken de Londenaars elkaar de kraatsen, die onder grote titels uitpakken met de laatste misdaad van het Gele Teken, uit de hand...

N° 11431

ONTVOERING VAN DOCTOR SEP ROORZAAKT EEN VRESELIJKE RAN NELTREIN VAN HARWICH BOTST OP DE TREIN VAN IPSW TEN GEVOLGE VAN SABOTAGE VAN HET SEIN VOOR DE ING VAN DE TUNNEL STOND

avond was de trein voor Ipsw
om 17 u. 04 ver-

sen Chelmsfort en Colchester op on-
geveer twee mijlen van het station
van Witham, daar het sein op on-
geveer enkele ogenblikken la-

ter werd doctor Jonathan S
ontvoerd door het 'Gele Te
dit bijna onder de ogen va
tein Blake, die speciaal me
waking van Septimus belo

Intussen overlegt Blake, die op de plaats van de ramp is gebleven in de
hoop er enkele aanduidingen te vinden, met inspecteur Kendall...

Mortimer weigerde zijn onderzoek in de archieven van de "Daily Mail" stop te zetten. Aandachtig doorloopt hij de oude collecties van het blad...

Hier is jaargang 1922, professor! Misschien heb je dit keer meer geluk!

Ik hoop dat je gelijk hebt, Mr. Stone! Ik begin te wanhopen!

En Mortimer verdiept zich in de lectuur...

Arme Francis! Ik zou je graag helpen maar ik ben van mening, dat ik op dit ogenblik veel nuttiger werk verricht in dit kantoor...

ALMACHTIG!

Mortimer's blikken vallen op een opvallend groot gedrukte tekst:

DRAMATISCHE WENDING IN DE ZAAK WADE!

JAMES THORNLEY,
UITGEVER VAN «THE MEGA WAVE»
HET BOEK VAN DR JOHN WADE

VERLIEST HET PROCES DAT HIJ, WEGENS EERROOF, HAD
INGESPANNEN TEGEN DR. R. VERNAY EN DE JOURNALIST
L. MACOMBER EN ZAKT, DOOR EEN BEROERTE GETROFFEN,
DOOD NEER BIJ DE UITSpraak VAN HET VONNIS

ONZE lezers herinneren zich nog dat, als gevolg van de publicatie door de Uitgeverij THORNLEY van het boek «The Mega Wave», geschreven door een zekere John Wade, de jonge en brillante Dr R Vernay in «The Lancet» scherpe kritiek uitbracht op de inhoud van dit boek en dat, L. Macomber, schrijver van de befaamde Wetenschappelijke Rubriek van de «Daily Mail» er veel plezier in vond de zwakke plekken van het boek speciaal te belichten.

Men kan het boek van Dr Wade, inderdaad, niet verdedigen omdat het een bijeenraapsel van zeer duistere en belachelijke theorieën is. Het boek vond slechts één verdediger: Dr Jonathan Septimus. Wij geven toe dat er moed toe nodig was dit werk te verdedigen! Wat er ook van zij, Mr James Thornley, die waarschijnlijk houdt aan zijn reputatie een zonderling man te zijn, heeft, in naam van de schrijver — die zich niet wenst bekend te maken — Vernay en Macomber voor

de rechtbank gebracht wegens eerroof! De zaak werd gisteren in Law Courts algehandeld voor rechter Calvin en, zoals verwacht, was James Thornley de verliezer. Met leedwezen delen we mede, dat de eerbiedwaardige uitgever bij de uitspraak van het vonnis door een beroerte werd getroffen en ter plaatse de geest gaf. Deze zonderlinge en pijnlijke geschiedenis verwekte veel opschudding vooral in het uit-

Ik had me niet vergist! Ik moet dat boek absoluut lezen want ik ben er van overtuigd, dat daarin de sleutel van het geheim te vinden is!

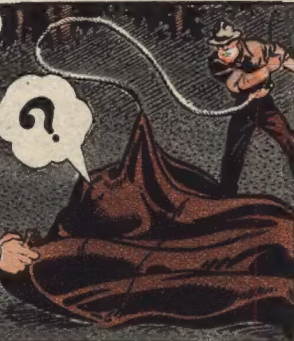
Mr. Stone, herinner jij je nog de zaak Wade in verband met het boek «THE MEGA WAVE»? Ik heb die geschiedenis niet goed kunnen volgen omdat ik toen in Indië was. Heb je dat boek in de bibliotheek?

Ik herinner me het schandaal dat dit werk veroorzaakte nog heel goed! Maar het boek is nog hier, noch elders want na de dood van de uitgever, Thornley, is het op een geheimzinnige wijze uit de circulatie verdwenen en op dit ogenblik totaal onvindbaar!

HET ZEEHONDENEILAND

Mark Trail, gerust in de zaak, is onder de wol gekropen. Ook Andy slaapt in de tent. Onder tusschen nadert er een geheimzinnig man. Hij wenst Dudley te bevrijden...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE

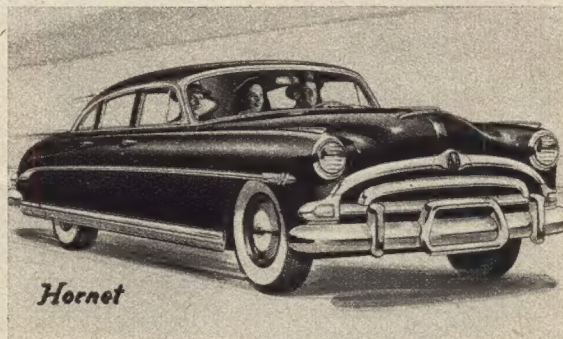
op reportage

HUDSON «JET»

EEN VERGELIJKING TUSSEN TWEE GOEDE AMERIKAANSE WAGENS

HUDSON «HORNET»

EVEN
KENNIS-
MAKEN

WANNEER men aan Amerikaanse wagens denkt ziet men dadelijk grote, brede, blinkende monsters voor zich, die in de kronkelstraten van onze oude steden niet passen. Wanneer dus een Amerikaan over een «kleine» Hudson praat, spitst men dadelijk de oren. Toen we die «kleine» wagen zagen, moesten we onwillekeurig lachen. Een 2 PK. of een Volkswagen (onze kleine wagens) kan tweemaal in zo'n «kleine» Amerikaanse...

Naar onze mening is de «kleine» Hudson of de Hudson «Jet» zo groot als een Ford of een Chevrolet. Wat moet de «grote» Hudson dan wel zijn? Even geduld, die nemen we zo dadelijk op de korrel!

EEN KLEINE VERGELIJKING TUSSEN HUDSON «JET» EN HUDSON «HORNET»

TOEN we instapten, merkten we dat er tussen de chauffeur en de passagier nog ruimschoots plaats bleef voor een derde reiziger en van toen af konden we de Hudson «Jet» onmogelijk nog «kleine wagen» noemen!

De directie is, naar onze mening, te sterk onderverdeeld. Dank zij de «hydromatic» wordt het sturen eigenlijk een pretje, want je linkervoet heb je hoegenaamd niet nodig. Dat geeft je de eerste tijd een zeer eigenaardig gevoel, te meer daar je linkervoet steeds naar de ontkoppelpedaal zoekt!

De motor van de «Jet» heeft 114 paardjes, is voorzien van twee carburators en de versnellingen zijn buitengewoon goed. Men bereikt de 100 km. per uur in 16 seconden bij stilstand vertrek. Wanneer je even op de gaspedaal duwt, springt de wagen vooruit... Je moet met die «Jet» dus oppassen. Het stuur, dat zeer zacht is, wordt onnauwkeurig bij grote snelheid en de zeer soepele suspensie is er de oorzaak van, dat de carrosserie de neiging vertoont in de bochten sterk over te hellen.

In de «Hornet» (dat is de grote Hudson) kan je makkelijk met z'n vieren vooraan plaats nemen, de armleuning in het midden aangebracht, zou je best als picknick-tafeltje kunnen gebruiken...

Met zo'n koets in onze straten rijden lijkt ons een hele toer en er een behoorlijke parkeerplaats voor vinden is louter toeval. De draaicirkel van het stuur is echter klein, zodat het toch een soepele, handelbare wagen is. Zelfs bij grote snelheid is het stuur nauwkeurig en de baanvastheid vrij goed.

Het meest opvallend van beide wagens is wel het comfort. Dat is tot in de puntjes verzorgd en de chauffeur geniet er zowel van als de passagiers.

WIE WIL DE «JET» EN WIE DE «HORNET»?

BEKIJKT men beide wagens, vraagt men zich af of ze wel degelijk voor een verschillend publiek bestemd zijn vermits men de ene «kleine», de andere «grote» noemt?

Het verschil in prijs bedraagt 70.000 frs. Is het daarvoor dat sommige Amerikanen terugschrikken en zich liever de «Jet» dan de «Hornet» aanschaffen? Mogelijk, maar niet bewezen!

De «Jet», aldus de Amerikanen, is gemaakt voor de man die in de stad woont en werkt en slechts kleine afstanden heeft af te leggen. De «Hornet» is de wagen voor de man die dag na dag grote afstanden te overbruggen heeft en dat liefst zo vlug en zo comfortabel mogelijk doet.

Zowel de «Jet» als de «Hornet» zijn zeer geschikt voor hun taak. Origineel zijn echter geen van beiden. Ze zijn «typisch» Amerikaans met alle hoedanigheden en gebreken van dien. Zo we een van beiden moesten kiezen, zou onze voorkeur naar de «Hornet» uitgaan. Deze wagen is weliswaar groot en moeilijker te behandelen in nauwe straten, maar hij is veiliger bij hoge snelheid.

TECHNISCHE STEEKKAART

«HORNET»

Motor: Fiscaal vermogen: 24 PK.
Effectief vermogen: 144 PK. met
3.800 omwentelingen per minuut. Zes
cilinders op een lijn (96x114). Cy-
linderinhoud: 5.045 cm³. Viertakt,
zijdelingse ventielen, waterafkoeling.
Gewicht: 1.700 kg.
Max. Snelheid: 145 km. p. uur.
Gem. verbr.: 21 liter per 100 km.

«JET»

Motor: Fiscaal vermogen: 17 PK.
Effectief vermogen: 114 PK. met
3.800 omwentelingen per minuut. Zes
cilinders op een lijn (76x120). Cy-
linderinhoud: 3.310 cm³. Viertakt,
zijdelingse ventielen, waterafkoeling.
Gewicht: 1.280 kg.
Max. Snelheid: 155 km. per uur.
Gemid. verbr.: 16 l. per 100 km.

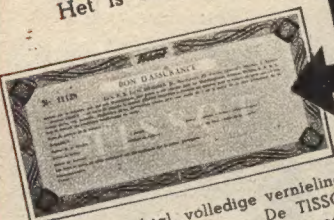
Ze vreest niets!

Tissot Scout

U zal dit prachtig uurwerk,
extra-plat, met fierheid dra-
gen want de TISSOT SCOUT
werd voor U gefabriceerd!

- noch schokken;
- noch vochtigheid;
- noch zand of stof;
- noch het magnetisme van elektrische toestellen.

Het is de schoonste beloning die U kan vragen.

Tissot

Ook U zal niets te vrezen hebben
want Uw TISSOT SCOUT is VER-
ZEKERD voor een jaar tegen brand,
diefstal, volledige vernieling en zelfs VERLIES.
De TISSOT SCOUT, nauwkeurig zwitsers uur-
werk, met dubbele bodem, schokafweerder, anti-
magnetisch, kost slechts

1.880.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

De auto van Baxter, directeur van de atoomfabriek, rijdt over het landingsterrein op het ogenblik dat de raket de grond raakt. Men vreest het ergste...

Hallo, hier de pompiers!... De raket is geland! De auto van mijnheer Baxter is achter een dik rookgordijn verborgen. We kunnen niets zien...

Ik vrees dat de auto zal uitbranden en dat de inzittenden... Neen! Neen! daar zijn ze!

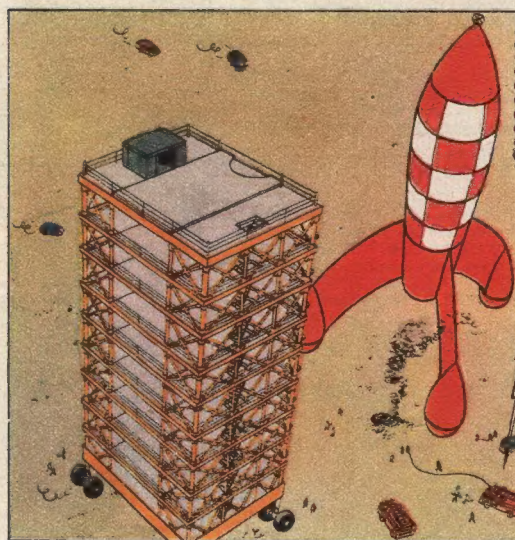

Ha, mijnheer Baxter! Wat hebben we angst uitgestaan!... Geen kwetsuren? Geen brandwonden?

Neen, niets!... Maar de raket!... Roep de raket!

Hallo, hallo, maanraket?... Hallo, hallo, jullie zijn geland! Open de deur! Hallo, Hallo!... Hallo?

Hallo, de montage-toren komt aangere-den. Hallo, ik herhaal, open de deur!

Nutteloos! Ze antwoorden niet! We moeten onmiddellijk een opening maken in het ruim... Breng de elektrische zagen!

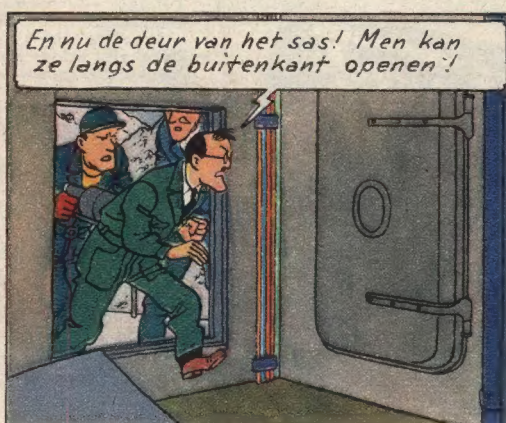

En enkele ogenblikken later...

Vlug!... Vlug!...

Ziezo, dat is klaar!

En nu de deur van het sas! Men kan ze langs de buitenkant openen!

Klaar!... God!... Het is hier zo akelig stil!... Ik heb de indruk een grafkelder te betreden...